FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT GEORGES COSMAS

föredraget den 15 januari 1998 *

1. Prövningen i förevarande mål rör en talan som kommissionen har väckt med stöd av artikel 169 i EG-fördraget. I talan yrkas domstolens fastställelse av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra rådets direktiv 92/74/EEG av den 22 september 1992 om utökad räckvidd för direktiv 81/851/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel och fastställande av ytterligare bestämmelser som rör homeopatika avsedda för djur [1] (nedan kallat direktivet).

2. I artikel 10.1 första stycket i direktivet föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1993. De skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta."

3. I avsaknad av underrättelse från Konungariket Belgien angående genomförandet av direktivet i den inhemska rättsordningen och i brist på andra uppgifter som kunde möjliggöra slutsatsen att Konungariket Belgien hade uppfyllt sina skyldigheter enligt direktivet, riktade kommissionen den 10 februari 1994 en formell underrättelse nr SG(94)D/1879 till den berörda medlemsstaten och fastställde en frist på två månader för staten att inkomma med yttrande.

4. Konungariket Belgien uppgav i sitt svar av den 12 juni 1995 [2] att de åtgärder som var nödvändiga för att genomföra direktivet var föremål för ett förslag till kunglig kungörelse som, då svaret gavs, fortfarande befann sig hos hälsovårdsministeriet.

5. Kommissionen konstaterade att Konungariket Belgien inte hade vidtagit nödvändiga åtgärder för att i tid genomföra direktivet och riktade således, genom skrivelse av den 22 maj 1996, [3] ett motiverat yttrande till

* Originalspråk: grekiska.

1 — EGT L 297, s. 12.

2 — Skrivelse nr RVD/nfd 11/91/550/50.553.

3 — SG(96)D/4751.

medlemsstaten och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de nödvändiga åtgärderna.

6. Eftersom kommissionen inte har erhållit någon underrättelse angående genomförandet av direktivet i belgisk rätt, har den väckt förevarande talan genom en ansökan som inkom till domstolens kansli den 30 april 1997. Kommissionen har yrkat att domstolen dels skall fastställa att Konungariket Belgien inte har uppfyllt sina skyldigheter, dels förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

7. Som kommissionen med rätta har påpekat, följer det av lydelsen av artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget att direktiv binder medlemsstaterna med avseende på det resultat som skall uppnås. I denna skyldighet ingår också att iaktta de frister som har föreskrivits i direktivet. [4] Enligt den omtvistade bestämmelsen i direktivet skulle medlemsstaterna i förevarande fall vidta lämpliga åtgärder före den 31 december 1993 och utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta. Trots att denna frist har gått ut har Belgien inte vidtagit lämpliga åtgärder för att följa direktivet och inte heller lämnat några konkreta uppgifter i detta hänseende. Medlemsstaten har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 189 i fördraget och enligt artikel 10 i direktivet. Därutöver följer det av domstolens fasta rättspraxis att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden som följer av den interna rättsordningen som grund för att underlåta att uppfylla de skyldigheter och frister som fastställs i fördraget eller i de gemenskapsrättsliga direktiven. [5]

8. Det kan konstateras att Konungariket Belgien inte har bestritt det fördragsbrott som kommissionen lägger staten till last. Den belgiska regeringen har inskränkt sig till att meddela att ett förslag till kunglig kungörelse för genomförande av direktivet i den interna rättsordningen har remitterats till Conseil d'État för yttrande.

9. Mot bakgrund av dessa omständigheter finner jag att det av kommissionen åberopade fördragsbrottet är styrkt.

4 — Dom av den 22 september 1976 i mål 10/76, kommissionen mot Italien (REG 1976, s. 1359).

5 — Se dom av den 18 maj 1994 i mål C-303/93, kommissionen mot Italien (REG 1994, s. I-1901), av den 28 september 1994 i mål C-65/94, kommissionen mot Belgien (REG 1994, s. I-4627), av den 20 mars 1997 i mål C-294/96, kommissionen mot Belgien (REG 1997, s. I-1781) och av den 20 februari 1997 i mål C-135/96, kommissionen mot Belgien (REG 1997, s. I-1061).

Förslag till avgörande

10. Jag föreslår följaktligen att domstolen skall

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/74/EEG av den 22 september 1992 om utökad räckvidd för direktiv 81/851/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel och fastställande av ytterligare bestämmelser som rör homeopatika avsedda för djur, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv,

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.